

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 8 lutego 1971 r.

Nr 8

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 50 — nr 5 z dnia 8 stycznia 1971 r. w sprawie likwidacji rezerwy kasowej w budżetach rad narodowych 89
 51 — nr 25 z dnia 29 stycznia 1971 r. w sprawie połączenia Instytutu Chemii Ogólnej i Instytutu Tworzyw Sztucznych w Instytut Chemii Przemysłowej 89

ZARZĄDZENIA:

- 52 — nr 14 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1971 r. w sprawie realizacji zadań wynikających z materiałów pokontrolnych Najwyższej Izby Kontroli 90
 53 — nr 15 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1971 r. w sprawie przekazania do właściwego użytkownika pomieszczeń i lokali zakładów pracy przeznaczonych na cele socjalne, a aktualnie użytkowanych niezgodnie z przeznaczeniem 91
 54 — Ministra Finansów z dnia 9 stycznia 1971 r. w sprawie gospodarki finansowej terenowych przedsiębiorstw resortu zdrowia 91
 55 — Ministra Finansów z dnia 12 stycznia 1971 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń i central handlowych podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego 91
 56 — Ministra Finansów z dnia 21 stycznia 1971 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej zjednoczeń grupujących państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe, budowlane, usług rolniczych i gospodarki komunalnej, objętych planowaniem terenowym 92
 57 — Ministra Finansów z dnia 27 stycznia 1971 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw prowadzących 94

OBWIESZCZENIE

- 58 — Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1971 r. o wytycznych wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej w sprawie dochodzenia przed sądami powszechnymi odszkodowań za następstwa wypadków przy pracy lub chorób zawodowych po wprowadzeniu systemu świadczeń ustawą z dnia 23 stycznia 1968 r. 94

50

UCHWAŁA Nr 5 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 stycznia 1971 r.

w sprawie likwidacji rezerwy kasowej w budżetach rad narodowych.

Na podstawie art. 90 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Środki rezerwy kasowej utworzonej w budżetach rad narodowych zgodnie z art. 37 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164) podlegają przekazaniu:

- 1) w wysokości 25% rezerwy kasowej, stanowiącej 5% wydatków budżetu uchwalonego przez radę narodową na 1970 r., zmniejszonych o kwotę dotacji celowych — na fundusz zasobowy rady narodowej.
- 2) w pozostałej wysokości — na rachunek nadwyżek budżetowych lat ubiegłych budżetu centralnego.

2. Środki rezerwy kasowej budżetów rad narodowych nie uprawnionych do tworzenia funduszu zasobowego podlegają przekazaniu w części określonej w ust. 1 pkt 1 na fundusz zasobowy właściwej powiatowej rady narodowej.

3. Przekazania środków rezerwy kasowej, o których mowa w ust. 1 pkt 2, dokonuje się w następującym trybie i terminach:

- 1) z rachunku podstawowego budżetu gromadzkiej rady narodowej (rady narodowej osiedla i miasta nie stanowiącego powiatu oraz dzielnicowej rady narodowej w mieście stanowiącym powiat) na rachunek podstawowy budżetu rady narodowej wyższego stopnia — do dnia 15 lutego 1971 r.,
- 2) z rachunku podstawowego budżetu powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat i dzielnicowej rady narodowej w mieście wyłączonym z województwa) na rachunek podstawowy budżetu rady narodowej wyższego stopnia — do dnia 25 lutego 1971 r.,
- 3) z rachunku podstawowego budżetu wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) na rachunek nadwyżek budżetowych lat ubiegłych budżetu centralnego — do dnia 5 marca 1971 r.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów i prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

51

UCHWAŁA Nr 25 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1971 r.

w sprawie połączenia Instytutu Chemii Ogólnej i Instytutu Tworzyw Sztucznych w Instytut Chemii Przemysłowej.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Łączy się Instytut Chemii Ogólnej oraz Instytut Tworzyw Sztucznych w Instytut Chemii Przemysłowej, zwany dalej Instytutem.

§ 2. Siedzibą Instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 3. 1. Przedmiotem działania i specjalizacji Instytutu jest prowadzenie w pełnych cyklach prac badawczych, rozwojowych i wdrożeniowych w zakresie procesów petrochemicznych, wybranych monomerów i polimerów.

2. Szczegółowy zakres działania Instytutu określa statut nadany przez Ministra Przemysłu Chemicznego.

§ 4. Nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Przemysłu Chemicznego.

§ 5. Instytut działa według zasad rozrachunku gospodarczego, określonych w uchwale nr 53 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej jednostek badawczych (Monitor Polski Nr 15, poz. 124).

§ 6. Instytut przejmuje majątek oraz prawa i zobowiązania obu łączonych instytutów, według stanu na dzień 31 stycznia 1971 r.

§ 7. Pracownicy łączonych instytutów stają się pracownikami Instytutu.

§ 8. Tracą moc:

1) zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 7 grudnia 1951 r. w sprawie przystosowania organizacji Instytutu naukowo-badawczego przemysłu pod nazwą Główny Instytut Chemii Przemysłowej do wymagań ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Monitor Polski Nr A-105, poz. 1528),

2) zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 7 grudnia 1951 r. w sprawie utworzenia Instytutu Tworzyw Sztucznych (Monitor Polski Nr A-105, poz. 1533).

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Przemysłu Chemicznego.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z mocą od dnia 1 lutego 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

52

ZARZĄDZENIE Nr 14 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1971 r.

w sprawie realizacji zadań wynikających z materiałów pokontrolnych Najwyższej Izby Kontroli.

W celu zapewnienia pełnego wykorzystania wyników kontroli przeprowadzonych przez Najwyższą Izbę Kontroli oraz usprawnienia trybu rozpatrywania uwag i wniosków pokontrolnych Najwyższej Izby Kontroli zarządza się, co następuje:

§ 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), przewodniczący prezydiów rad narodowych, kierownicy i dyrektorzy zjednoczeń, przedsiębiorstw, instytucji i zakładów pracy po otrzymaniu wystąpień pokontrolnych Najwyższej Izby Kontroli obowiązani są do: wszechstronnego rozpatrzenia uwag i wniosków Najwyższej Izby Kontroli, niezwłocznego wykorzystania ustaleń kontroli w celu usprawnienia działalności podległych im jednostek organizacyjnych oraz wydania odpowiednich dyspozycji pokontrolnych w celu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

§ 2. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), przewodniczący prezydiów rad narodowych oraz kierownicy i dyrektorzy, o których mowa w § 1, obowiązani są przestrzegać zasady, by przy każdorazowym wystąpieniu Najwyższej Izby Kontroli wyznaczyć komórkę organizacyjną oraz osoby odpowiedzialne za merytoryczne załatwienie zadań wynikających z wystąpień pokontrolnych.

2. Nadzór nad przebiegiem realizacji zadań zawartych w wystąpieniu Najwyższej Izby Kontroli sprawują kierownicy jednostek organizacyjnych, do których skierowane zostały wystąpienia Najwyższej Izby Kontroli lub wyznaczeni przez nich zastępcy.

§ 3. 1. Minister (kierownik urzędu centralnego), do którego bezpośrednio skierowane zostanie wystąpienie Najwyższej Izby Kontroli zawierające wnioski, których realizacja wchodzi w zakres kompetencji więcej niż jednego ministerstwa (urzędu centralnego), realizuje zadania pokontrolne w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych).

2. Analogiczne zasady należy stosować w wypadkach, gdy wystąpienia te zawierają będą wnioski, których realizacja wchodzi w zakres kompetencji więcej niż jednego zjednoczenia (instytucji lub jednostki równorzędnej) lub jednego przedsiębiorstwa.

§ 4. Jednostka organizacyjna otrzymująca wystąpienie Najwyższej Izby Kontroli obowiązana jest:

a) w myśl art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 61, poz. 330) w wyznaczonym terminie zawiadomić Naj-

wyższą Izbę Kontroli o wykonaniu wniosków lub o uzasadnionych przyczynach ich niewykonania, z równoczesnym podaniem własnego programu wykorzystania wyników kontroli, zmierzającego do usunięcia nieprawidłowości ujawnionych przez kontrolę,

b) w ustalonym terminie zawiadomić Najwyższą Izbę Kontroli o wykonaniu wniosków dotyczących wyciągnięcia konsekwencji służbowych, a także o wytoczeniu powództwa cywilnego przeciw osobom, które spowodowały szkodę gospodarczą. Odstąpienie od wykonania tych wniosków bądź ich zmiana może nastąpić — w myśl art. 25 ust. 3 powołanej ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli — za zgodą Najwyższej Izby Kontroli.

§ 5. Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości w zakresie zabezpieczenia i ochrony mienia należy usuwać niezwłocznie.

§ 6. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), przewodniczący prezydiów rad narodowych, kierownicy i dyrektorzy instytucji, zjednoczeń, przedsiębiorstw i zakładów pracy obowiązani są do zapewnienia okresowej kontroli wykonania zaleceń zawartych w wystąpieniach Najwyższej Izby Kontroli i osiągniętych w tym zakresie wyników. W stosunku do osób odpowiedzialnych za niewykonanie zadań wynikających z wystąpień Najwyższej Izby Kontroli kierownicy właściwych jednostek obowiązani są stosować odpowiednie sankcje dyscyplinarne i służbowe. Informacje o wynikach przeprowadzonych kontroli należy przekazywać właściwym jednostkom nadrzędnym.

§ 7. Zadania wynikające z wystąpień Najwyższej Izby Kontroli i przebieg ich realizacji oraz osiągnięte wyniki powinny być okresowo omawiane na posiedzeniach kolegiów ministerstw, zjednoczeń, jednostek równorzędnych oraz posiedzeniach prezydiów rad narodowych.

§ 8. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym zastosowanie przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 9. Uchyła się zarządzenie nr 226 Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie zapewnienia wyczerpujących i terminowych wyjaśnień w związku z wystąpieniami pokontrolnymi Najwyższej Izby Kontroli (Monitor Polski Nr 104, poz. 561).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz